

אֵל נְקוּדַת הַרְעָה

פרשת בשלח

חברות הכתובים בחסידי ספינקא

בסיעתא דשפיא

ל'נר' ישעיה בר' פשה יוסף ז"ל ול'נר' בריך פשה חיים בר' יוסף צבי ז"ל : נערך ע"י אגודת חסידי ספינקא : לקבלת העזון = point4188594@gmail.com

דיבורים פכ"ק רבינו שליט"א

השווייצרי המקובע שמע שהשמים נפתחו, ישר הוא קבע לעצמו טיסה לניו יורק לעוד שנה, והיות שזה טיסה של שבע שעות, הוא דאג שהמקום שלו יהיה בכיסא שליד המעבר, לא הכיסא שליד החלון, כי ליד החלון הוא מרגיש מקווצ'. ויודא שאכן שומרים לו מקום במעבר.

חודש קודם, שבוע קודם, הוא מתקשר לחברת הטיסה להיות בטוח שהם לא משנים כלום מהתוכנית. יש תוכנית ואסור לצאת ממנו.

והוא מגיע לטיסה, מחפש את המקום שלו, ו... העוול בשיאו... המקום שלו ליד החלון.

כל הטיסה הוא היה סיר לחץ ומכונת כביסה של עצבים, לא היה לו נוח בכלל... סיוט נוראי.

ואיך שהוא נחת בניו יורק הוא ניכנס למיטה לשבוע, והבטיח שזה הפעם האחרונה שהוא נוסע עם החברה הזאת. ובטלפון סיפר הכל לאישתו את כל העוול שעשו איתו.

אישתו ניסתה להרגיע אותו, ואמרה לו נו, אם היה לך כ"כ נורא, יכולת לבקש ממי שישב במעבר שיחליף אותך, בוודאי היה שש על המציאה.

אבל אף אחד לא ישב שם!!! עונה השווייצרי המקובע.

מעמידים אותך בפינה, לא נותנים לך את ה'דבסט' עליו חלמת כל חייך, שמים אותך על הכיסא שלא רצית. למה נראה לך שזהו זה? למה נראה לך שנגמר העולם?

תבקש מהקב"ה שיעזור לך...

נראה לך שהקב"ה רוצה לדפוק אותך, מה פתאום, חלילה מלחשוב כך.

הקב"ה רוצה שתגיע ל'דבסט'. אבל הוא רוצה להגיע יחד איתך אל ה'דבסט'. שתבקש את זה ממנו, והוא יתן לך את זה.

ומה אתה עונה: כן, אבל אף אחד לא יושב שם...

המשל מראה לנו, כמה טיפש השווייצרי. והנמשל יגיד לנו כמה אנחנו לפעמים טיפשים, שיש לנו דרך להגיע אל הצלחה ע"י הקב"ה ואנחנו מעדיפים לשבת שבורים מזה שאנחנו לא יכולים להגיע לבד להצלחה.

במקום לבקש מהקב"ה שיתן כוחות ומוחות.

יש כזה דבר הנקרא "דיזילנד". הסבר: חלומות מתגשמים! זה עיר שלימה שהכל מתוק שמה, כולם מחייכים אליך, כל הרחובות מלאים בשוקולדים, הכל כיף, הכל משוחרר, מגרש רכבים ענקית בשביל למלאות את התאוה שלך באיזה רכב שמתחשק לך. פינוקים ותענוגות מכל הסוגים והגוונים.

גם אנחנו מסתובבים בכזה עולם, ב"ה אנחנו לא משועבדים למצרים, ב"ה לכולנו יש כסף, יש כאלו שיש להם רכבים, ואפילו מפוארים, כשבא לנו אנחנו יכולים לקנות פיתה פלאפל. כשנעשה חשבון פשוט נגלה שבמובן מסוים אנחנו גם חיים בדיזילנד.

אבל כל הדיזילנד הזה שאנשים עוברים לגור שמה. בשניה אחת יכול לקרוס. רגע אחד נופל החשמל, כל האורות הצבעוניים יכבו, ופתאום כבר לא יהיה כיף.

אותו הדבר הקב"ה לרגע אחד מוריד לנו את החשמל, בשביל לגלות לנו שהדיזיילנד שלנו זה הוא. כשנתחבר אליו יהיה לנו הכי טוב...

אדם יש לו מכונית כביסה מאד מאד מהירה ומשוכללת, הוא מנסה למכור אותה לאנשים, אבל אף אחד לא צריך. אז הוא הולך למכור את זה לאוספי ברזל ופולסטיק. האוספי ברזל מעמידים את המכונה על המשקל ולפי כמה ששוקל, לפי זה הוא מקבל כסף. והוא צורח מה אתם נורמלים, אתם יודעים איזה מכונית משוכללת זה, זה שווה הרבה יותר מ10 קילו ברזל, זה מכונית משוכללת מאד. אבל הם לא מבינים באיכות, הם מבינים בכמות.

האדם אם הוא לא נותן לנשמה שלו, לחלק אלוהי שלו להתגלות, אם כל הזמן הוא ינסה רק לכבד את הגוף שלו. הוא יהיה שווה רק 80 קילו. אבל אם הוא עסוק בלבנות את הנפש שלו, אי אפשר בכלל להעריך את השווי שלו. הוא עולה על כל שווי...

גלות – זה כשיש לי טענות על הקב"ה. גאולה – זה כשאני מתחיל להעריך כל נשימה...

בליל שבת אנחנו מכריזים "יום השישי ויכולו השמים והארץ וכל צבאם". הכל כבר נסגר סגור ומסוגר אצל הקב"ה מה יהיה במשך השבוע, עד הפרטים הכי קטנים.

אז למה אנחנו מתפללים?

בכדי לגלות שאכן הרפואה הבינה והברכה הכל הקב"ה, והכל בא מאותה השגחה הפרטית. ואין דבר חוץ מכלל זה.

מכונית שתיה שבורה. שבורה - לא הכוונה שהמכונה לא עובדת, היא עובדת – אבל היא משחררת בקבוקי שתיה גם כשלא משלמים – לזה קוראים 'מכונית שבורה'!

כשאדם עובד שלא למטרה, הוא נמצא בשבירה. כשהוא מחפש את הכבוד שלו, ואת ההצלחות שלו, ומחפש להיות בטוח, הוא עובד שלא למטרה, והוא נמצא במצב של שבירה. הוא רחוק מהקב"ה.

מה זה גן עדן? צולין לו (את ה..) בשר ושופכין (עליו) [לו] יין. מזה אתה חי שאם יש לך משהו זה הקב"ה. הכאבים האלו הם הקשר שלך לקב"ה. בלעדיהם אין לך קשר.

יוסף הצדיק אמר כי אם זכרתי לפני פרעה. הוא ביקש משר המשקים שיזכיר אותו לפרעה, אז ניתוספו לו ב' שנים להיות בבור.

בפשט'ס יוסף קיבל עונש, על זה שתלה בטחונו בבשר ודם.

אבל אנחנו לומדים אחרת, כי אכן אדם צריך לעשות השתדלות, ולא לצאת מחוץ לדרך הטבע, לא להיות משוגגע'ר, יש לך אופציה תלך על זה. הלא מי שלח את שר המשקים לבור, אם לא ה'!

אלא מה, הקב"ה נתן ליוסף שנתיים לעבוד עם המח שלו שלא שר המשקים משחרר אותו, אלא הקב"ה זימן את שר המשקים, והקב"ה זימן את שר המשקים לספר לפרעה על יוסף, ולולי הקב"ה יקרה פשלה בדרך.

כפי שאכן קרה ששר המשקים שכח מיוסף. השנתיים האלו לימדו את יוסף, שגם ההשתדלות שעושים זה עוד לא הישועה, וחייבים שהקב"ה יעזור...

אדם רצה לעבור הנחל, מה עשה? לקח שני מקלות עם שפיצים בסוף, תקע את השפיצים בקרקעית הנחל ובעזרת ההישענות עליהם הוא ידלג על הנחל. בינתיים שני הרגליים שלו בצד אחד, והעיניים שלו על המקום ששם הוא ינחת, והשפיצים דוקרים את הנחל.

עכשיו ניתן שמות. מתחת ליבשה שעליו האדם עומד, נכתוב "עבר". מתחת ליבשה אליו הוא רוצה להגיע נכתוב "עתיד". ולנחל נקרא "הווה".

ועכשיו נסתכל עוד פעם על התמונה, ונחשוב האם זה לא מה שאנחנו עושים כל היום...

רומסים את ההווה בגלל העבר והעתיד !!!

אחד מבוגר אמר לרבי שהיום הוא טעה ב'היום יום' ואמר שישי במקום חמישי.

אמר לו הרבי אם זה היה קורה לפני שלושים שנה - הייתה היום בן אדם...